

Forslag om Saltvandsfiskeriet har sidst været til Behandling i 1896—97. I Mellemtiden har det Spørgsmaal, som har vist sig at frembyde størst Vanskelighed for Sagens Løsning, nemlig Spørgsmaalet om *Aalegaardsfiskeriet*, været Genstand for Undersøgelse af en Kommission (Ministeriets Fiskeri-Konsulent som Formand, Rigsdagsmændene: Blem, Frederiksen, Jensen-Lysholt, F. Moltke, H. C. Steffensen og Trolle, en Repræsentant for Aalegaardsejerne og en Repræsentant for Fiskerne). Denne Kommissions Forslag er optaget i Lovforslaget (§ 6). Hovedpunkterne ere følgende: 1) en Definition af „Aalegaard“; 2) Kystejeren har Ret til at anbringe saa mange Aalegaarde, som han finder tjenligt, og føre dem saa langt ud i Søen, som han er i Stand til at nedramme sine Pæle; 3) ingen Redskaber, tjenlige til Fangst af Vandreaal, maa være nærmere ved Aalegaarden end 250 Favne paa Fangesiden og ud for Aalegaarden 10 Favne; 4) hvor en Kystejers har sin Kyststrækning, helt eller delvis, saaledes besat med Aalegaarde, at den gennemsnitlige Afstand mellem dem ikke er over 300 Favne, og Afstanden mellem to Aalegaarde intetsteds er over 600 Favne, skal for Kyststrækningen gælde den Regel, at intet Fiskeri med noget til Fangst af Vandreaal tjenligt Redskab maa drives af andre end Aalegaardsejeren indenfor en Linie, draget mellem Aalegaardernes Hovedpæle og 10 Favne udenfor denne Linie; 5) den yderste Hovedpæl skal være udsat inden 1. August. — Ved Siden heraf gives i § 12 Bestemmelser om, i hvilken Afstand Redskaber, der *ikke* ere tjenlige til Fangst af Ruseaal, maa sættes for ikke at skade Fiskeriet i Aalegaardene (et Spørgsmaal, som Kommissionen ikke er kommet ind paa). I saa Henseende foreslaas, at Redskaber, der *ikke* ere tjenlige til Fangst af Vandreaal, maa ikke sættes eller drages nærmere en Aalegaard end 100 Favne til Fangesiden og 20 Favne mod Læsiden. — Afset fra disse nye Bestemmelser i §§ 6 og 12 er Forslaget fremsat i den af Folketinget i 1896—97 vedtagne Affattelse.

Et Flertal indenfor Landstingets Udvalg (Højre og Jensen-Lysholt) akcepterede de nye Bestemmelser om *Aalefiskeriet*, medens Mindretallet mener, at der ikke derved er taget tilstrækkeligt Hensyn til det fri Fiskeri. I øvrigt billigede Udvalget i sin Helhed ganske det til Grund for Lovforslaget liggende Princip: at søge at frede om den Del af Fiskebestanden, som Lovforslaget omfatter, ikke blot ved Forbud mod Brugen af visse særlig skadegørende Redskaber men navnlig ved tillige, saavidt muligt, at forhindre, at unoden Fisk bringes paa Markedet. Hvad Lovforslaget bestemmer i sidstnævnte Henseende ansees dog ikke for tilstræk-